

**NIECH ZYJE RZĄD
ROBOTNICZY
I WŁOSCIAŃSKI**

Redakcja przyjmuje interesantów od 1 i pół do 3
po południu.

Za zwrot rękopisów Redakcja nie odpowiada.

Administracja czynna od 9 do 5 bez przerwy
Kasa czynna od 12 do 2-iej.

Opłata pocztowa uliszczona ryczałtem

**NIECH ZYJE
SOCJALIZM!**

WARSZAWA, UL. WARECKA NR.

REDAKCJA — tel. 776-70.

DYREKCJA — tel. 720-13.

ADMINISTRACJA — tel. 313-80.

DRUKARNIA — tel. 773-43.

KONTO CZEKOWE w P. K. O. 175

CENA NUMERU 20 GROSZY

KRYZYS NIEMIECKI

Niemcy przeżywają obecnie czas, przypominający najgroźniejszy okres powojenny, mianowicie okres inflacji i załamania się waluty po obśadzeniu zagł. Ruhry.

Skąd ten nagły i tak ostry kryzys w chwili, kiedy zdawało się, że dzięki moratorium na spłaty reparacyjne właśnie zażegnano kryzys?

Przyjęcie propozycji Hoovera, na mocy której Niemcy odciążyli swój budżet o pokaźną sumę ok. 1.200 milionów m., dalej dekret oszczędnościowy Rządu Brüninga, zapowiadający poważne obciążenie wydatków i powiększenie wpływów — wszystko to razem wzięte zbliżało już budżet niemiecki do stanu równowagi.

A tu nagle krach: największe banki ogłaszają niewypłacalność, publiczność szturmuje banki i instytucje oszczędnościowe, panika ogarnia społeczeństwo.

Kilka jest przyczyn tej niespodzianki. Najważniejsza jest ta, że w dniach, kiedy się wahały losy propozycji Hoovera, wierzyciele krótkoterminowych kredytów niemieckich wycofali się.

Jednocześnie sfery nacjonalistyczne, ze względów czysto politycznych, wprost nawoływały banki do wstrzymania wypłat i same im pomagały do „plajtowania”, wycofując swe kapitały zagranicę.

Skutek był ten, że w chwili, kiedy plan Hoovera wszedł w życie, rynek niemiecki był już ogołocony z kapitałów, idących w miljarady, i Skarb niemiecki znalazł się w sytuacji nad wyraz krytycznej. Plan Hoovera, który miał wybać Niemcy z opresji, narazie raczej im zaszkodził.

Rząd niemiecki musiał niezwłocznie szukać ratunku w postaci pożyczek zagranicznych. Dyrektor Banku Rzeszy Luther udał się do Paryża i Londynu, ale wrócił z pustymi rękoma. Apel do Hoovera również pozostał bez echa.

Skąd ta odmowa? Wszystkie państwa uznają potrzebę przyjęcia z pomocą Niemcom. Ale Ameryka nie chce się angażować ponad to, co dał plan Hoovera. Zwłaszcza, że załatwienie kredytu między Francją i Niemcami ma charakter czysto polityczny, a Stany Zjednoczone nie chcą mieszać się do polityki europejskiej; przeciwieństwo od uspokojenia politycznego Europy, od jej rozbrojenia uzależniają pomoc finansową ze swej strony.

Francja wyszukuje moment obecny, moment trudności Niemiec, by pokonać nacjonalistycznie - faszystowskie prądy niemieckie. Sądząc z głosów prasy, Rząd francuski domaga się zaniechania unii austriacko - niemieckiej, zapewnienia ze strony Niemiec, że ich budżet wojskowy w ciągu lat 12 nie zostanie podwyższony, wznowienia rokowań o traktat handlowy, ograniczenia kredytów Banku Rzeszy dla przemysłu niemieckiego.

Jak widać, cztery te warunki podjętowane są głównie troską o bezpieczeństwo Francji i jej rozwój ekonomiczny. W prasie polskiej niewiadomo skąd pojawiła się wiadomość, jakoby Francja żądała zgody Niemiec na Locarno Wschodnie. Jest to zwykła kaczka dziennikarska.

Rząd niemiecki ze względu na „prestż” nie przyjął tych warunków. Sytuacja jest narazie ta, że Rząd niemiecki wszelkimi środkami stara się zapobiedz dalszej panice i ucieczce kapitałów i w tym celu wydał szereg zarządzeń, mających uniemożliwić spekulację. Jednocześnie Rząd w dalszym ciągu nawiązuje rokowania z Francją i Międzynarodowym Bankiem Wypłat w Bazylei w nadziei, że na drodze kompromisu uda mu się uzyskać pożyczkę.

Nie ulega wątpliwości, że wszystkie swe trudności obecne zawdzięcza ją Niemcy niepoprzątej polityce nacjonalistów i faszystów, którzy z jednej strony głoszą hasła wojenne i odwetowe, żądają rewizji Traktatu

NASZE HASŁO:

Za każdą konfiskatę — 100 nowych abonentów „Robotnika”.

Sytuacja w Niemczech

PRZECIWDZIAŁANIE PANICE GIEŁDOWEJ

Berlin, 14 lipca. (ATE.). Dekret o zamknięciu banków dziś i w środę oraz o zawieszeniu działalności giełdy do soboty ma na celu przeciwdziałanie panice, która przybiera niemal te same rozmiary, co w 1923 roku, kiedy runęły

banki i krach giełdowy spowodowały nieobliczalne straty. Według obliczeń kół miarodajnych kapitał obrotowy Niemiec złożony w bankach wynosi 25 miliardów marek, z tej sumy 9 miliardów stanowią wkłady zagraniczne. Od je-

sieni ub. roku wskutek wzrostu nastrojów nacjonalistycznych kapitał zagraniczny został prawie całkowicie wycofany. W ten sposób gospodarka niemiecka straciła 16% swego kapitału obrotowego.

STANOWISKO BANKU WYPŁAT MIĘDZYNARODOWYCH

Rada zarządzająca Banku Wypłat Międzynarodowych w Bazylei ogłosiła komunikat, który stwierdza, że po wysłuchaniu memorjału prezydenta Banku Rzeszy, d-ra Luthera, rada banku uznała konieczność interwencji i wyraziła

gotowość udzielenia pomocy Niemcom w drodze środków będących do dyspozycji banków emisyjnych. Rada upoważniła prezydenta Banku, aby w porozumieniu z innymi instytucjami bankowymi, które brały udział w udzieleniu Bankowi Rzeszy kredytu redyskontowe-

go w wysokości 100 milionów dolarów, kredyt ten odnowił. Natomiast rada Banku odrzuciła narazie żądanie d-ra Luthera w sprawie 600-miljo.owego kredytu, którego udzielenie jest uzależnione od stanowiska banków emisyjnych.

NIE KRYZYS WALUTY, LECZ KRYZYS ZAUFANIA

Koła miarodajne wskazują, że obecne przesilenie finansowe jest kryzysem zaufania, a nie kryzysem waluty niemieckiej. Szeroka publiczność niemiecka nie zdaje sobie z tego dość jasno sprawy.

Zjawiska obecnie są wręcz odwrotne, niż wypadki 1923 r. Niemcy przechodzą nie inflację, ale okres deflacji, zaś niebezpieczeństwo inflacyjne jest na skutek ostatnich zarządzeń całkowite wykluc-

zone. Sytuacja ogólna jest niewątpliwie ciężka, ponieważ uzdrowienie gospodarki niemieckiej wymaga natychmiastowych kredytów corajmniej w wysokości 1 miljarda marek.

DEKRET O „ŚWIĘTACH” BANKOWYCH

Berlin, 14 lipca (PAT.). Na krótko przed północą ogłoszony został nowy dekret prezydenta Rzeszy, na zasadzie art. 48, datowany i wchodzący w życie z dniem 13 b. m. Dekret upoważnia rząd Rzeszy do ogłoszenia dni, w których banki są nieczynne (Bankfreitag). Rząd Rzeszy postanowi, wobec jakichś instytucji kredytowych, publicznych i prywatnych święta bankowe mają zastosowanie. Jednocześnie ogłoszone zostało rozporządzenie wykonawcze do dekretu o świętach bankowych. Art. 1 wymienia rodzaj banków, do których zalicza się banki państwowe krajów związkowych, publiczne i prywatne za-

kłady hipoteczne, rolne, miejskie, kantory wymian itp. Instytucje te pozostaną w dniach 14 i 15 b. m. zamknięte. Uskuteczanie wszelkich spłat, wypłat, przekazy krajowe i na zagranicę, jakkolwiek drogą, są niedozwolone. To samo odnosi się do obrotów Pocztowej Kasy Oszczędności. Transakcje giełdowe są zakazane. Handel papierami giełdowymi jest niedozwolony. Dla obliczenia terminów i tym podobnych czynności bankowych w stosunku do wymienionych instytucji bankowych, dni 14 i 15 b. m. uważane być mają jako uznane przez państwo dni świąteczne.

Berlin, 14 lipca. (PAT.). Urzędowo

O STANOWISKO FRANCJI

Paryż, 14 lipca. (PAT.). Wczoraj wieczorem obiegła tu wiadomość, że przedstawiciele kilku banków francuskich, które mają zaangażowane w interesach niemieckich poważne kapitały, poczynili pewne kroki u premiera Laval, aby uzyskać zgodę rządu dla przyjęcia z pomocą finansową Niemcom. W dzienniku „L'Ordre” Emil Buré pisze z tego powodu m. in. co następuje: —

Niech premier nie waha się ściśle połączyć sprawy Francji ze sprawami jej sojuszników, mianowicie: Belgii, Polski i państw Małej Ententy. Niech nie liczy się z hasłami solidarności międzynarodowej. Wszystkie te kwestie solidarności międzynarodowej, jak je rozumieją pacyficyści, są najzwyklejszym blufem. Pomagać należy swoim przyjaciołom, a nie wspierać swoich wrogów. Należy używać środków dla obalenia

wojny, nie zaś dla jej przyspieszenia. Jeżeli premier Laval obawia się, aby Niemcy nie padły ofiarą bolszewizmu, niech tem sobie głowy nie zaprząta. Foch miał też podobne obawy i, niestety, pozwolił pobitej armii niemieckiej powrócić do jej ojczyzny, gdzie doznała triumfalnego przyjęcia. Nie pójdzie na marne nauka tego niedawnego doświadczenia.

OPTYMISTYCZNE NASTROJE PRASY NIEMIECKIEJ

Berlin, 14 lipca. (PAT.). Dzisiejsze dzienniki poranne oceniają sytuację finansową i gospodarczą Niemiec o wiele zgodniej i spokojniej, niż wczorajsza prasa. Jedynie „Deutsche Zeitung” w dalszym ciągu w czarnych barwach przedstawia przyszłość i obstaje przy swoim żądaniu dyktatury nacjonalistycznej.

„Germania” przestrzega przed dyskusjami, atakami i eksperymentami i domaga się szerokiego frontu, któryby rzeczowo i moralnie poparł wszystkie,

stojące obecnie u steru, osobistości. Optymistycznie wyraża się dziś rano również hugenbergowski „Lokal Anzeiger”, który wskazuje m. in. na to, że ciężkie położenie instytucji kredytowych zawiera również momenty pocieszające, gdyż powoduje pewną konsolidację stosunków. Wycofane wkłady powrócą dużo szybciej, niż się przypuszcza i bezwzględnie spowodują pewne ożywienie interesów. „Vossische Ztg.” wyraża nadzieję opanowania obecnego kryzysu. Jedynym zadaniem

chwili jest ograniczenie zarzewia do Danabanku. Również „Deutsche Allgemeine Ztg.” ocenia sytuację dużo spokojniej, niż wczoraj i wskazuje na to, że nieaktywność niemieckiego bilansu handlowego szybko wzrośnie. Poprawa sytuacji nastąpi jednak jedynie wtedy, jeśli nie pójdzie się drogą chaotycznych bankructw generalnych, lecz zorganizowanego rozwoju. Dziennik kończy żądaniem nowego planu moratorium dla Niemiec i zagranicy oraz opracowania planu niżki cen.

Wersalskiego i Planu Younga, wywołać kapitały do banków zagranicznych a z drugiej — chcieliby, aby zagranica na każde ich zawołanie przychodziła im z pomocą, nie stawiając przy tem żadnych warunków.

Można się sprzeczać o to, czy moment jest odpowiedni, by pomoc finansową dla Niemiec uzależnić od spełnienia przez nie warunków politycznych. Można też kwestionować słusność niektórych żądań francuskich. Ale nie można mieć do Francji pretensji o to, że wobec niesłychanego rozwydrzenia hitleryzmu nie chce

bez gwarancji wspierać materialnie Niemiec. A po stronie Francji stoją tym razem wszystkie państwa demokratyczne.

Niemcy na własnej skórze odczuwają teraz „dobrodziejstwo” nacjonal - faszystów i życzyć tylko należy, aby z nauki tej wyciągnęły należyte konsekwencje.

Co się tyczy Polski, to stosunki z Niemcami w ostatnich latach ułożyły się tego rodzaju, że kryzys niemiecki słabo odbija się na naszym życiu gospodarczym. Niemniej na Górnym Śląsku u szeregu firm powstają trud-

ności płatnicze w związku z zawieszeniem wypłat przez banki niemieckie. W każdym razie dalszy rozwój wypadków w Niemczech nie może być dal Polski obojętny. Przeciwnie, jako najbliżsi sąsiedzi Niemiec, jesteśmy zainteresowani w tem, by w kraju tym nastąpił szybko spokój i aby nareszcie między Polską i Niemcami została wznowiona normalna wymiana handlowa.

Niewybredne wypadki prasy sanacyjno - brukowej i jej dziecinne żarty pod adresem Niemiec budzą tylko politowanie.

J. M. B.

„REWOLUCYJNE” PLANY BEBESYNÓW

W dniu 12 b. m. w mieszkaniu p. Adama Szczypiorskiego odbyło się posiedzenie wszystkich filarów, mężów najgorętszego zaufania B. B. S. P. Jaworowski — jedyny — był ciałem nieobecny, duch jego jednak patronował zebranym i p. Szczypiorski łączył się z nim telefonicznie, były też wzywane do telefonu poszczególne osoby z pośród zebranych, w których przedmiot: przebieg posiedzenia nie wywoływał entuzjazmu; przy telefonie p. Jaworowski monitorował niepokornych, dodając im „ducha”, przekonywając serdecznie.

Na posiedzeniu tych mężów dostojnych p. Szczypiorski wygłosił referat o chwili bieżącej. Przekonywał on zebranych, że obóz „Starej Polski” przejdzie do szturm, wywołując bądź rewolucję, bądź zamieszki rewolucyjne o charakterze przeciwrządowym. Gdyby obóz „Starej Polski”, t. zn. przedewszystkiem P. P. S., nie chciał wywołać zamieszki, wówczas B. B. S. bezpośrednio bądź pośrednio spowoduje takie zamieszki, rzecz prosta, na rachunek nie swój, lecz obozu „Starej Polski”, gdyż atmosfera musi być wreszcie oczyszczona! Wówczas B. B. S. przystąpi do wypełnienia swej roli „historycznej”, którą będzie: rgniecie i zlikwidowanie zamieszek, objęcie władzy w Państwie w dostojnym gronie obozu „Nowej Polski” i przystąpienie do urzeczywistniania socjalizmu, czystego, niepokalanego bbs-owskiego socjalizmu!

Referat Szczypiorskiego, godny szczytnych tradycji Zubatowa i Gopona, nie wywołał entuzjazmu wśród zebranych, ani też wyraźnego sprzeciwu. Wątpiących telefonicznie nawracał p. Jaworowski.

B. B. S., która była zawsze obozem zdrady robotniczej, marzy o przystąpieniu się w obóz pozoży i morder. Nie innego zresztą nie pozostało już bebesyonom.

Ale ci nieliczni, którzy jeszcze wtapiają, a znajdują się w szeregach B. B. S., powinni wreszcie przejrzeć, do jakich mają być użyć celów i odpowiednie stąd wyciągnąć konsekwencje.

POEMAT O BRZESCIU dwukrotnie skonfiskowany

Donosiliśmy już o uchyleniu przez krakowski sąd okręgowy konfiskaty poematu Tadeusza Peipera p. t. „Naprzykład”. Poemat ten opisywał m. in. wróżenie, jakie wywołała wśród społeczeństwa „sprawa brzeska”.

Pierwsza instancja sądowa uchyliła konfiskatę, druga zaś instancja nakazała ponowną konfiskatę.

Od tej decyzji założono kasację.

DALSZA REDUKCJA w Zakładach Żyrardowskich

Po ukończeniu okresu urlopowego, zarząd Zakładów Żyrardowskich zwolnił z dniem 13 b. m. 500 dotychczas zatrudnionych robotników. W ten sposób zakłady zatrudniają obecnie już tylko 1.600 osób. Przed wojną cyfra ta dochodziła do 9.000, a przed oddaniem zakładów z pod nadzoru państwowego obecnej spółce, przekraczała 5.500.

Jeszcze jeden kandydat na wojewodę

Do bukiecika kandydatów na miejsce wojewody lwowskiego przybyła jeszcze osoba osławionego sędziego p. Jana Demanta (?).

Nowy wysoki komisarz w Palestynie

W dniu wczorajszym została ogłoszona królewska nominacja nowego Wysokiego Komisarza Palestyny na miejsce ustępującego sir Johna Chancellera. Jest nim Arthur Grenfell-Wauchope. Nowy Wysoki Komisarz zajmie swe stanowisko w dniu 1 listopada r. b.

Sowiecki urzędnik odmówił powrotu do Rosji

Kierownik działu transportowego w Sowieckiej Misji Handlowej inż. Juljusz Wulłowicz odmówił powrotu do Moskwy. Wulłowicz otrzymał od rządu polskiego prawo azylu.

141-SZA KONFISKATA „ROBOTNIKA”

Pierwsze wydanie wczorajszego „Robotnika” zostało skonfiskowane za ustęp sprawozdania o zwycięskim strajku w Grodnie.

Jest to 141-sza konfiskata „Robotnika” za rządów sanacyjnych, tudzież 59-ta w roku bieżącym.

WIELKA KATASTROFA SAMOLOTOWA

Moskwa, 13.7. (PAT). Dnia 12 b. m. o godz. 6.30 rano w odległości 47 km. na zachód od Moskwy zdarzyła się katastrofa samolotowa, w której zginął zastępca szefa sztabu armii czerwonej Triandafilow, zastępca kierownika urzędu motoryzacji i mechanizacji Kolenowski, urzędnik sztabu generalnego Arkagiew, trzech pilotów i dwóch mechaników.

PRZED OTWARCIEM PARLAMENTU HISZPAŃSKIEGO

Paryż, 13.7. (A. T. E.). Donoszą z Madrytu, że rada ministrów postanowiła zaproponować Korteżom dokonanie wyboru prezydenta republiki dopiero po uchwaleniu konstytucji. Narazie byłby mianowany prowizoryczny naczelnik państwa. Czas wygłaszanych przemówień w parlamencie ma być ograniczony do pół godziny. W okręgach wiejskich będzie utworzona milicja dla ochrony zbiorów i przeszkodzenia aktom sabotażu. Nodzwyczajny kongres partii socjalistycznej, który odbył się w sobotę, uchwalił, że ministrowie socjaliści pozostaną w gabinecie aż do chwili przyjęcia projektu konstytucji i wyboru prezydenta republiki. Decyzja o dalszej współpracy z innymi partiami republikańskimi w rządzie będzie pozostawiona socjalistycznej frakcji parlamentarnej.

ZGON LAUREATA NOBLA

Berlin, 13.7. (A. T. E.). W Upsali zmarł dr. Söderblom, arcybiskup Upsali i prymas szwedzkiego kościoła ewangelickiego. Dr. Söderblom przeżył 65 lat i był w roku ubiegłym nagrodzony nagrodą pokojową Nobla.

MINISTROWIE ANGIELSCY NA KONTYNCENCIE

London, 13.7. (A. T. E.). Minister spraw zagranicznych Henderson wyjeżdża jutro rano do Paryża, skąd po 2-ch dniach udaje się do Berlina. Premier Mac Donald przybędzie do Berlina w piątek, dnia 17 b. m. około godz. 18-ej. Oficjalnym motywem wizyty Hendersona w Paryżu jest zwiędzenie międzynarodowej Wystawy Kolonialnej. Nie ulega jednak kwestji, że Henderson odbędzie z członkami gabinetu francuskiego szereg konferencji politycznych, które wobec ostatnich wydarzeń w Niemczech i wizyty ministrów angielskich w Berlinie nabierają specjalnego znaczenia.

„Pomoc” dla rolników...

Musimy powrócić jeszcze do Syndykatu Eksporterów trzody i bydła, o którym pisaliśmy w dwóch naszych ostatnich artykułach, poświęconych cenom chleba i mięsa... Musimy powrócić dla tego, bo historia z tym syndykatem znakomicie oświetla, jak to nasi „fachowcy” pomajowi „troszczą się” o interesy zarówno rolników jak i spożywców.

Ze syndykat ów przyszedł do skutku przy poparciu „sanacyjnych etatystów” którzy uważali go nawet za swoją „chłubę” o tem już pisaliśmy równie jak i o tem, że praktyki tego syndykatu na szkodę nie tylko ludności ale nawet i skarbu piętnowały poza „Robotnikiem” i inne pisma, nawet sanacyjne.

Ale syndykat grasuje nadal z całą swobodą dzięki swym „silnym plecom”. Tylko od czasu do czasu w piśmiech, wysługujących się tym spekulantom pojawiają się wzmianki, że syndykat się „reorganizuje”, że producenci rolni są „już” w nim „reprezentowani” i t. p. historyjki... Tych „reorganizacji” syndykatu od czasu jego powstania mieliśmy już mnóstwo i sławetne to towarzystwo przedstawiane jest nadal jako dowód „troski” rządu o naszą „produkcję hodowlaną”...

Otóż posłuchajmy, co o tym syndykatie mówią same organizacje rolnicze i to takie, które stoją pod wpływami „sanacji” których zatem o żadną względem rządu „złośliwość” posądzić nie można...

Dnia 31 marca b. r. odbyła się konferencja C. T. O. i K. R. (Centr. Tow. Organ. i Kółek Rolniczych) poświęcona „organizacji zbytu materiału rzeźnego”, z której to konferencji protokół mamy przed sobą...

Po referatach rozwinęła się dyskusja, która przeciągnęła się przez cały prawie dzień. Pomijamy szczegóły, a przytaczamy wedle protokołu ogólne streszczenie dyskusji.

„W dyskusji podniesiono” — czytamy w protokole — „że Syndykat Polskich Eksporterów bydła i trzody, nie uwzględniając interesów producentów, że przedstawicielstwo rolnicze w syndykacie nie znajduje odpowiedniego posłuchu dla swoich dzyderatów. 10% przydziału (I) certyfikatów (wywozowych — Rcd.), które otrzymuje rolnictwo, w żadnej mierze nie jest w stanie zaspokoić słusznych żądań rolników. Polityka syndykatu, zmierzająca do stworzenia ograniczonej liczby eksporterów, zdążyła wbrew interesom szerokich rzesz producentów, do stworzenia MONOPOLU WYWOZOWEGO dla pewnej grupy PRYWATNYCH HANDLARZY”.

Stwierdzono dalej, że rozdział certyfikatów wywozowych jest wadliwy, a raczej protekcyjny, gdyż stwarza przywileje dla jednych województw, z pominięciem innych, co zwiększa chaos na rynku zwierzęcym. Również zarzucano Syndykatowi, że nie spełnił tego zadania, dla którego właściwie został powołany i polskiej produkcji hodowlanej nie zabezpieczył zbytu zagranicą.

Po tej druzgocącej krytyce Syndykatu Zjazd przyjął szereg wniosków precyzujących żądania rolników w tej dziedzinie. Jeden z nich brzmi:

„Zjazd stwierdza, że NIESŁYCHANY CHAOS, panujący w handlu z wieczękami rzeźnymi i produktami ich uboju, przynosi OGROMNE SZKODY Państwu, jak również i hodowli krajowej i producentom oraz LUDNOŚCI MIAST. Zjazd wyraża przeto przekonanie, że uporządkowanie rynku mięsnego jest rzeczą BARDZO PIĘKNĄ, dlatego też należałoby w szybszym tempie, niż dotychczas, dążyć do objęcia giełdami mięsnymi całego kraju i do zorganizowania kas targowych”.

Jak z powyższego protokołu okazuje się, wszystko to, co jeszcze dawniej pisał „Robotnik” że pod pozorami „popierania” naszej produkcji

hodowlanej zorganizowała się szajka prywatnych spekulantów, żerująca zarówno na producentach jak i spożywca — wszystko to znalazło pełne potwierdzenie ze strony organizacji rolniczych.

Projekty giełdy mięsnej, jak i Kas targowych są dawno już gotowe i uruchomienie obu tych instytucji zawisło od wyasygnowania przez rząd pewnych, niewielkich zresztą kredytów.

A jednak ani jedno ani drugie nie jest ostatecznie i definitywnie zatwierdzone, bo ciągle jeszcze się „organizuje” i... przewleka. Tymczasem chaos na rynku zwierzęcym trwa nadal ku szkodzie ludności miast i wsi a uciesze spekulantów, ciągnących z tego chaosu zyski dla siebie.

Przypominamy, że nie tylko „Robotnik” i nie tylko opozycja w sejmie ale rolnicy z klubu B. B. z naciskiem ostrzegali rząd przed zatwierdzeniem statutu Syndykatu Eksporterów, przepowiadając z góry, co z tego wyniknie...

Dlaczego rząd tych przestróg — choćby ze strony swego klubu — nie usłuchał? Czyje to wpływy spowodowały, że jednak statut wspomniany został... zatwierdzony?!

Dlaczego rząd Syndykatu nie rozwinął wiedzy, gdy jego bezpożyteczność i szkodliwość została wykazana z jednej strony, a z drugiej gdy prasa wytoczyła przeciw Syndykatowi konkretne oskarżenia o manipulacje holidayjące nawet z przepisami karnymi?!

Któręto to „etatysty” opiekuńcze „plecy” chroniły Syndykat przed tem, co mu się należało i chronią go dalej?!

Czy nie są to historie, nawet... w epoce „sanacji moralnej” trochę... zastanawiające?!

kc.

DALSZE SZCZEGÓŁY FANTASTYCZNEJ KARJERY SANACYJNEGO DEFRAUDANTA P. OTTO

JAK P. OTTO SPRZENIEWIERZYŁ TRANSPORT TYTONIU

Oto dalsze szczegóły „karjery” p. Otto-Powelskiego:

JAK P. OTTO SPRZENIEWIERZYŁ TRANSPORT TYTONIU.

Karjera syberyjska Henryka Otto, później „Powelskiego”, nie skończyła się bynajmniej na wyrzuceniu go z towarzystwa polskiego „Ognisko” w Rosji. Gdy Polacy na Syberji rozpoczęli organizowanie słynnej dywizji syberyjskiej, w ogólnym zamieszaniu zapomniano chwilowo, kim jest Otto i to dało mu sposobność wypłynięcia na widownię, gdzie pojawił się jako oficer, oczywiście intendent.

Naskutek starań generała Janina, ówczesnego dowódcy wojsk aljanckich na Syberji, dywizja polska otrzymała z Francji wielki transport tytoniu, cygar i papierosów. Zapowiadany transport przybył, ale nie trafił do rąk żołnierzy, dla których był przeznaczony. Natomiast równocześnie pojawiły się w handlu francuskie wyroby tytoniowe, sprzedawane po cenach wygórowanych, niedostępnych dla polskich żołnierzy. Jak się okazało wkrótce, Henryk Otto, który był wówczas intendentem, sprzeniewierzył cały transport przy pomocy agentów i sprzedał go następnie spekulantom.

W wyniku tego śledztwa stwierdzono niezbicie całkowitą winę Otto, który na sprzeniewierzeniu transportu tytoniu zarobił kilkadziesiąt tysięcy rubli. Późniejszy protegowany „sanacji” został wydalony wówczas z wojska, z pozbawieniem szarży oficerskiej.

MACHINACJE Z FABRYKĄ FARB W OMSKU.

Po wydaleniu z wojska Otto ukrywał się przez pewien czas, a następnie wy-

nurzył się znowu na powierzchnię życia.

W owym czasie, pod koniec roku 1918, w Omsku na Syberji istniała dobrze prosperująca fabryka farb, której właścicielem był Polak inż. Konstanty Ordyniec. Otto zademonstrował p. Ordynca, zarucając mu utrzymywanie stosunków z bolszewikami. Inż. Ordyniec odstawił został do więzienia i dopiero po 3 miesiącach władze zwolniły go wobec braku jakiegokolwiek winy. Fabrykant wyszedł z więzienia kompletnie zniszczony. Tymczasem Henryk Otto machinacjami swoimi zdołał zrujnować fabrykę inż. Ordynca i sam, przy pomocy pozyskanego poprzednio majstra, uruchomił własną fabrykę farb, która wobec braku konkurencji, rozwinęła się pomyślnie i przyniosła kryminaliście olbrzymie zyski.

W ROKU 1926.

Rok 1926, t. zn. przewrót majowy zastał Henryka Otto - Powelskiego na stanowisku dyrektora fabryki atramentu w Warszawie. Wkrótce, na skutek działalności nowego dyrektora Otto-Powelskiego, fabryka została zrujnowana. Henryk Otto uznał wówczas, że nowa konjunktura polityczna daje mu możliwość wypłynięcia znowu na powierzchnię życia.

Mąż zabił żonę

Donoszą z Tomaszowa o tragedji, jaka rozegrała się między małżonkami Eugenją i Władysławem Kobrzyńskimi, będącymi w separacji. Kobrzyński spotkał żonę w polu i zastrzelił ją z rewolweru, poczem zbiegł. Pościg za nim nie dał rezultatu. W poniedziałek rano Kobrzyński zjawił się na posterunku policji i dał się aresztować.

Przeszkadzali mu jednak w tem ludzie, znający jego przeszłość kryminalną. Postanowił walczyć z nimi przy pomocy dawnych swych metod.

Pewnej nocy w mieszkaniu znanego przemysłowca warszawskiego (tego samego, który niegdyś spoliczkował Henryka Otto - Powelskiego w polskim Towarzystwie „Ognisko” na Syberji, zjawiła się niespodziewanie policja polityczna i przeprowadziła rewizję w poszukiwaniu materiałów, mających udowodnić jego „działalność bolszewicką”. Obywatel ten, wobec stwierdzenia braku jakiegokolwiek poszka, został uwolniony z pod zarzutu sympatii dla bolszewików. Wkrótce obywatel ten dowiedział się, że padł ofiarą nowej denuncjacji Henryka Otto - Powelskiego. W tym czasie okręgowy urząd policji politycznej został dokładnie poinformowany o kryminalnej przeszłości Henryka Otto, który jednak w dalszym ciągu cieszył się wolnością.

POMYSŁ EKSPEDYCYI DO ROSJI.

W rok później Otto - Powalski wpadł na nowy pomysł zdobycia majątku. Złożył on mianowicie podanie do Min. Skarbu w Warszawie o wyasygnowanie kilkuset tysięcy złotych na zorganizowanie ekspedycji do Rosji Sowieckiej po złoto, które on w wielkiej ilości rzekomo miał zakopać gdzieś na Syberji. Ministerjum Skarbu skłonne było udzielić tej kwoty!! Rokowania bowiem były bliskie zakończenia, gdy nagle zjawił się u ministra jeden z urzędników, który poinformował go dokładnie o przeszłości p. Otto.

Na skutek tego podanie zostało wówczas odrzucone, ale mimo to wszystko, aferzysta ten wciąż jeszcze miał szerokie pole do działania w „sanacyjnym” środowisku, jako 100% sanator.

DO WSZYSTKICH KOMITETÓW P.P.S. I ZW. ZAWODOWYCH NA PROWINCJI

Prosimy naszych towarzyszy na prowincji: PRZEDSTAWICIELI KOMITETÓW P. P. S., ORAZ ORGANIZACJI ZAWODOWYCH aby o wszystkich ważnych wydarzeniach w swojej miejscowości zawiadamiali Redakcję „Robotnika” natychmiast telefonicznie (Nr. 776-70).

REDAKCJA „ROBOTNIKA”.

DODATNI BILANS HANDLU ZAGRANICZNEGO W CZERWCU R.B.

Według tymczasowych danych Głównego Urzędu Statystycznego bilans handlu zagranicznego Rzeczypospolitej Polskiej włącznie z w. m. Gdańskiem w czerwcu r. b. wyniósł w przywozie 239,793 ton towarów wartości 129,437 tys. zł., po stronie zaś wywozu 1,577,553 ton towarów wartości 161,627 tys. zł.

W porównaniu do maja r. b. przywóz zmniejszył się w wadze o 33,488 ton, w wartości zmniejszył się o 7,763 tys. zł., wywóz zaś zwiększył się w wadze o 73,990 ton, a zmniejszył w wartości o 6,940 tys. zł.

Saldo dodatnie handlu zagranicznego w czerwcu r. b. wyniosło 32,190 tys. zł.

PREZES FILIPEK

P. Filipek, który przed kilkoma dniami ustąpił ze stanowiska prezesa Zjednoczenia urzędników — w nagrodę za wierną służbę ma zostać prezesem Izby Skarbowej w Poznaniu.

XXIII Wszechświatowy Kongres Esperantystów w Krakowie

W dniach od 1-go do 8-go sierpnia odbędzie się w Krakowie 23 Wszechświatowy Kongres Esperantystów.

W OKRESIE LIKWIDACJI LIKWIDACJA PAŃSTWOWYCH ZAKŁADÓW PRZEMYSŁOWO - SZKOLNYCH W PIOTRKOWIE.

Na mocy rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 12 czerwca r. b. przystąpiło Min. pracy i opieki społecznej, w porozumieniu z Ministerjum spraw wojskowych i Ministerjum skarbu do likwidacji Państwowych Zakładów Przemysłowo-Szkolnych dla inwalidów w Piotrkowie.

DALSZE ZWIĘKSZENIE kompetencji izb skarbowych

Ministerjum Skarbu upoważniło izby skarbowe do odroczenia terminów składania zeznań o dochodzie, o ile wnioski w tej sprawie będą przez płatników należycie uinotywowane. (ISKRA)

WYJAZD AMBASADORA STANÓW ZJEDNOCZONYCH

W dniu 14 b. m. wyjechał do Ameryki ambasador Stanów Zjednoczonych Am. Półn. w Warszawie, p. John N. Willys.

NASZA RUBRYKA

Poszukiwanie pracy

SZYJE PO DOMACH, robię wszelkie reperacje. Również zgodzę się do starszego dziecka. Żelazna 41, m. 9.

25-LETNI ROBOTNIK z dobrą znajomością slusarstwa, poszukuje jakiegokolwiek pracy. Zgłoszenia: u. Dzielna 30 m. 21 dla Zygmunta.

MALARZ-DEKORATOR, poszukuje jakiegokolwiek pracy, gdyż ginie z głodu i nędzy. Oferty składać do Adm. „Robotnika”, Warecka 7, pod „Malarz-dekurator”.

MŁODA PANIENKA, po ukończeniu czteroletniej praktyki fotograficznej, szuka zajęcia fotografistki. Zgłoszenia: Ciechanów, Płomska 11, Kęsicka.

TAPICER, były czeladnik pierwszorzędnych firm poszukuje pracy, przerobienie materaca od 10 złotych. Tatrzańska 3, Komorek.

ELEKTROMECHANIK poszukuje pracy. Oferty składać do Adm. „Robotnika” pod „Elektromonter”.

Przed otwarciem kortezów hiszpańskich

Paryż, 14 lipca. (ATE.). Parlament hiszpański obrany w dniu 28 czerwca zbiera się dziś po raz pierwszy. Posiedzenie dzisiejsze będzie posiadało formalny charakter, zaś właściwe obrady rozpoczyna się od jutra. Otwarcie kortezów nastąpi dziś, jako w rocznicę zdo-

bycia Bastylji, aby zmanifestować łączność ideową rewolucji hiszpańskiej z wielką rewolucją francuską. Krąży pogłoska, mająca wszelkie cechy prawdopodobieństwa, że posłowie katalońscy nie wezmą udziału w obradach kortezów, aby w ten sposób zaprotestować

przeciwko projektowi konstytucji, który przewiduje utworzenie republiki unitarnej, nie zaś federacyjnej, jak tego się domagała autonomiści. Strajki w Madrycie i innych miastach Hiszpanji trwają w dalszym ciągu. Sytuacja ogólna jest naprężona.

ZAMKNIĘCIE IV KURSU-OBOZU ORGANIZACJI MŁODZIEŻY T. U. R.

W Aninie odbyło się w ubiegłą niedzielę zamknięcie IV Kursu Instruktor- skiego Organizacji Młodzieży T. U. R.

Ci, którzy byli w dniu tym w Aninie, zdumieni być musieli odświeżnym wy- glądem terenów, na których położone jest Schronisko Rob. Tow. Przyj. Dzie- ci, gdzie odbywał się Kurs - Obóz.

Stałe miejsce wykładów, t. zw. grzy- bek, umieszczony na środku stawu, u- ryczyście przystrojony został zielenią i wstęgami.

Przed godz. 4-tą popoł. zgromadzili się kursowicze. Ostatnie posiedzenie kursu zajął tow. Lewandowski (Łódź), który powitał przybyłych na uroczystość zam- knięcia: tow. posła Arciszewskiego, przedstawiciela Zrządu Gł. T. U. R., tow. Próchnik, członków Komitetu Cen- tralnego Org. Młodz. T. U. R., Warszaw- skiej Egzekutywy Młodzieży i członków Warszawskiej Organizacji Mł. T. U. R.

Następnie tow. Mitelman (Łódź) od- czytał ustęp do kroniki kursowej, któ- ry na konkursie prac został nagrodzony I nagrodą. Tow. Dewor (Blachownia) wygłosił referat o celach i zadaniach Turówców. Wreszcie tow. Piwowarska (Zgierz) deklamowała przy udziale kur- sowiczów wiersz p. t. „Gromada”.

Tow. Lewandowski w końcowym prze- mówieniu złożył specjalne serdeczne po- dziękowanie kierownikowi kursu t. t. E. Pragierowej i Urbanowiczowi. Tow. Pragierowej przy hucznych oklaskach wręczyli uczestnicy wianuszek kwiatów.

Po zamknięciu Kursu odbył się wspólny podwieczorek, podczas którego prze- mawiali: tow. pos. Arciszewski oraz tow. dr. Próchnik.

Uczestnicy spotkania udali się na miej- sce stałych zbiorek.

Tam tow. Garlicki w krótkich słowach skreślił zadania, jakie stoją przed kursowiczami.

Opuszcza się powoli sztandar, który górował nad Kursem przez 2 tygodnie. Zgromadzeni po raz ostatni śpiewają w Aninie: „Jesteśmy Młodą Gwardją”.

Tajemniczy dramat w Gdyni

Profesor gimnazjalny z Krakowa popeł- nił samobójstwo, rzucając się z łódki do morza.

W piątek po południu jakiś niezna- jomy mężczyzna wynajął w Gdyni łódkę od pewnego rybaka i wypłynął w niej na morze za falochron. Po pewnym czasie rybak zauważył swą łódkę, ko- lyszącą się na falach i próżną. Podpły- nąwszy do niej stwierdził, że na ław- cecze leży marynarka i portfel z do- kumentami, oraz 130 zł. gotówki. Po- wróciwszy do brzegu, rybak zaalarmo- wał policję, która, przejrzawszy do- kumenty, stwierdziła, że należą one do 32-letniego profesora gimnazjalnego z Krakowa Jana Błotnickiego, który nie- wiadomo, czy uległ nagłemu omdleniu, czy też popełnił samobójstwo.

O wypadku uwiadomiono dyrekcję policji w Krakowie.

Prof. Błotnicki przybył do Gdyni 9 b. m. i mieszkał w hotelu „Polska Ri- viera”.

Jeszcze o projekcie zrównania w nędzy

W prasie pojawiły się nowe pogło- ski o zamierzeniach władz co do „rozdziału pracy”. Sfery gospodar- cze, czyli Lewjatan, już jakgdyby zgadzają się na takie załatwienie sprawy. Nic w tem dziwnego zresz- tą, bo każdy projekt, zdążający do zniesienia zasiłków dla bezrobotnych musi im dogadzać. Lewjatan rozumie, że w ten sposób wogóle stawia pod znakiem zapytania Fundusz Bezro- bocią, a w przyszłości tem łatwiej będzie pozbyć się znielowanej us- tawy o zabezpieczeniu od bezrobo- cia.

Ale, co ciekawsze, prasa podaje, że w sprawach tych mają obradować związki metalowców i włóknarzy. Klasowe organizacje metalowców i włóknarzy nie o tego rodzaju proje- ktach nie wiedzą. Można więc przypu- szać, że to związki p. Moraczew- skiego mają się nad tym projektem zastanawiać. Zupełnie słusznie robią władze, że udają się o wysondowanie opinii w tej sprawie właśnie do p. Moraczewskiego, Pączka i Czumi. Albowiem oni jedynie, nie mając or- ganizacji, i nie potrzebując dbać o o- pinie robotników, mogą zgodzić się, z piedestału swojej „sytej” objektyw- ności na te niedorzeczne pomysły władz.

Nie zdziwi nikogo wśród robotni- ków, jeśli „wspólny front” Rządu, Lewjatora i p. Moraczewskiego wy-

powie się na rzecz odebrania robot- nikom pracującym części ich zarob- ku. „Współpraca” tych czynników wymaga właśnie takiego solidarnego stanowiska.

Jak stwierdziliśmy poprzednio, ten rozdział pracy zdjąłby z bark Rządu w ogromnym stopniu kłopot pożycz- nią Funduszowi Bezrobocią, przewi- dzianych w ustawie z dn. 18 lipca 1924 roku kwot, potrzebnych na wy- płyty zasiłków. W ciągu roku 1930 musiał na to pożyczyć Rząd około 60 milionów złotych, obecnie co mie- siąc również musi po kilka milionów dopożyczać, mimo skrócenia okresu zasiłków do 13 tygodni w roku.

Nic dziwnego więc, że Rząd chce za jednym zamachem zrzucić z siebie ten kłopot i usiłuje przerzucić ciężar utrzymywania bezrobotnych... na samych robotników.

Sprytnie to wszystko, jest pomy- ślane, ale, niestety, niewykonalne, gdyż realizacja takiego projektu, do- prowadziłaby całą klasę robotniczą do stanu ostatecznego wyczerpania i nędzy.

Wprawdzie istnieje w ustawie o zabezpieczeniu na wypadek bezrobo- cia przepis, zezwalający ministrowi pracy na dopłacanie półbezrobotnym. Ale z tego przepisu zrobiono praw- dziwą farsę.

Gdy, wedle wykazów Głównego Urzędu Statystycznego bezrobocie

częściowe dochodziło do 30% ogółu zatrudnionych i nie spadało nigdy po niżej 20% — to jest obejmowało po kilkaset tysięcy robotników — z po- mocy Funduszu Bezrobocią przez cały rok 1930 skorzystało zaledwie 23.000 osób. Wszelkie wnioski udzie- lania pomocy pracującym w ciągu 3 dni w tygodniu, stawiane przez przedstawicieli robotników w Zarz. Gł. Funduszu Bezrobocią były z re- guły odrzucane, przez większość Rządowo - Lewjatorską Zarządu Gł. Fund. Bezrobocią.

O tem więc, by częściowo zatrud- nieni, co po rozdziale pracy stałoby się prawdopodobnie rzeczą powsze- chną, mogli z takiej pomocy kor-zystać — niema mowy.

A więc robotnicy mają się w ca- łej swej masie zadowolić połową swych nędznych obecnych zarob- ków, a być może trzecią częścią je-śli tak wypadnie z przeliczeń tego lub innego robotnika.

Niech sobie takie „załatwienie” sprawy bezrobocią wybija „radośni twórcy” ze swych głów.

Są to pomysły, które zgóry trzeba uznać za nienadające się do rozwa- żań. Wywołują one tylko jeden skut- ek: zmuszają klasę robotniczą coraz trzeźwiej patrzeć w oczy rzeczywisto- ści...

Antoni Zdanowski.

GŁODZENIE ROBOTNIKÓW KAMIENIOŁOMÓW ZWIĄZKU MIAST MAŁOPOLSKICH

Jak daleko w Polsce doszło lekcewa- żenie interesów robotnika, najjaskraw- szym tego dowodem są stosunki, panu- jące w Kamieniołomie w Miękinie, któ- ry jest własnością Związku Miast Ma- łopolskich.

Otóż w Kamieniołomie tym robotni- cy (pomijając już głodowe płace), nie otrzymują wypłat. Zarząd Kamienio- łomów stale tłumaczy robotnikom, że nie może im wypłacić należnego zarobku, miasta bowiem nie płacą za dostarczo- ny kamień. Robotnicy, po przepracowa- niu tygodnia, idą do domu bez grosza i żyją z rodzinami w najstraszniejszej nędzy, a kiedy już z głodu nie mogą pracować, Zarząd wydaje im kwitki na towary do sklepu. Naturalnie, że robot- nicy, zmuszeni za kwitki kupować w je-

dnym sklepie, dostają towar zły i dro- gi i muszą w dodatku płacić procent od sum skredytowanych.

Wyobraźmy sobie straszliwe poło- żenie kilkuset robotników i ich rodzin! Przeciętą płacą robotnika wynosi 5 zł.; praca ich jest potwornie ciężka, a Zarząd Kamieniołomów zalega robotni- kom z wypłatą od 6-ciu tygodni.

Jeżeli zważymy, że właścicielem Ka- mieniołomów nie jest jakiś prywatny przedsiębiorca, ale tak bogate miasta, jak Kraków, Lwów, Tarnów, oraz Ka- towice itd., to będziemy mieli właściwy obraz niesłychanego lekceważenia przez te miasta swych obowiązków wobec najbiedniejszych, ciężko pracujących lu- dzi. Miasta te mają pieniądze na różne niepotrzebne „uroczystości”, ale nie

wstydzą się pozostać dłużnikami ludzi, którzy im oddają swoją pracę i których jedynym środkiem utrzymania jest skromny zarobek.

Apelujemy do p. inżyniera Rollego, który jest prezesem Rady Nadzorczej z tym wyjątkowym skandalem i zmu- sił kogo należy do wypłacenia robotni- kom krwawo zapracowanych zarobków. Apel nasz zmuszeni jesteśmy skierować za pośrednictwem prasy, miasta bo- wiem pozbawione są niezależnego sa- morządu i rządzone przez panów ko- misarzy, co nam uniemożliwia usunie- cie we właściwej drodze tego skandalu przy pomocy przedstawicieli obywateli tych miast.

Redukcje w szkolnictwie

Redukcja — jest to modne dzisiaj słowo, które nie schodzi z ust sanacyj- nych dygnitarzy.

Atoli redukcje nie dotyczą tych dzie- dzin, w których bez szkody dla toku urzędowania możnaby zredukować żo- ny, siostry i kuzynki sanacyjnych dzia- łaczy.

Redukcje są narazie w szkolnictwie. W krakowskim Kuratorjum szkolnem, zo- stały już przygotowane rozporządzenia

w sprawie redukcji sił lekarskich. Kil- ku lekarzy zostało już zwolnionych, niektórzy otrzymują pracę na 6 godzin tygodniowo.

W szkolnictwie średnim w Kurato- rjum krakowskim zwolnionych będzie 130 nauczycieli, zlikwidowanych będzie 115 etatów.

W szkolnictwie powszechnem zredu- kowanych będzie 500 nauczycieli, po- nadto zniesionych będzie 500 etatów.

PRZESILENIE W CENTR. ORGANIZACJI PRACOWNIKÓW UMYSŁOWYCH

Dowiadujemy się, że sanacyjny prezes Centralnej Organizacji Pracowników U- mysłowych, pos. Dabulewicz, ma ustą- pić z zajmowanego stanowiska.

Ustąpienie to pozostaje w związku z przystąpieniem do Centr. Org. — Związ- ku Pracowników Zakładów Ubezpieczeń Wzajemnych.

P. MUSIOŁ BRONI SWEGO KOMPANA

P. Michał Musioł, prezes „sanacyjne- go” „Zespołu Pracy” na Górnym Śląsku i prezes Rady Nadzorczej Budowlanej Kasy Oszczędności i Pożyczek w My- słowicach, wygłosił przemówienie, w którym... wziął gorąco w obronę swego „sanacyjnego” kompana, defraudanta Otto - Powelskiego (!!!).

Nawet „I. K. C.” dziwi ta szczególną „solidarność”.

Pisze on, że p. Musioł „miał smutną odwagę bronić gospodarki Powelskie- go”...

POLITYKA „ZARZYNIANIA” KONSUMENTA

Izba Przemysłowo - Handlowa w War- szawie ogłosiła sprawozdanie o sytuacji gospodarczej za maj i czerwiec.

Sprawozdanie jest utrzymane — jak łatwo się domyślić — w ponurych bar- wach.

Pisząc o ciężkiej sytuacji handlu, sprawo- zdanie dodaje, iż na położenie handlu wpływa ujemnie

„stałe postępujące dotkliwe kurczenie się zdolności nabywczej konsumenta miejskiego”.

„OSZCZĘDNOŚCI” PAN BECK — JAKO WZÓR

Katowicka „Polonia” donosi: „W tym samym czasie, kiedy na urzędni- ków ministerjum spraw zagranicznych spa- dają — obok plag ogólno - urzędniczych — także plagi specjalne w formie odwołań i przeniesień pod pretekstem oszczędności, p. minister Zaleski uprawia inne jeszcze ope- racje budżetowe.

Oto gabinet, zajmowany dotychczas przez długi szereg ministrów spraw zagranicznych, okazał się na obecne wymagania niedost- ęstnowo umeblowany, postanowiono tedy, w okresie tak głośno reklamowanej oszczę- dności, umeblować go według upodobań p. Becka, kosztem kilkudziesięciu tysięcy zło- tych.

Na placówce konsularnej w Berlinie nie było dotąd samochodu, pomimo, że czasy były znacznie „tłustsze”, ale właśnie w o- kresie „oszczędności” p. minister Zaleski do- szedł do wniosku, że placówka nie może o- być się bez samochodu, no i znowu „oszczę- dżono” skarbowi łatygi rozmyślenia nad tem, gdzie ułokować kilkanaście tysięcy i samochód kupiono.

Ale na tem nie koniec. Nowy wiceminister Beck otrzymuje mie- szkanie rządowe. P. Beck jest persona gra- tissima P. Beck musi mieć umeblowanie i to nie byle jakie. P. minister Zaleski i tu do- bywa się na jeszcze jedno posunięcie bud- żetowe, które jak dotąd przekroczyło 150 ty- sięcy złotych.

Poprzestaniemy narazie na tych trzech po- zycjach. Starczyłoby ich na opłacenie w cią- gu roku około 75 urzędników etatowych mi- nisterjum w V-tym et. st.

Tak wygląda sanacja finansów ministe- rjum spraw zagranicznych pod kierunkiem p. Zaleskiego, a przy pomocy p. Becka”...

Robotnicy popierają swoje pismo

nja podziękowała Alfonsowi XIII za do- tychczasową działalność i poprosili go, aby jak najprędzej zmykał, gdzie pieprz rośnie, skłoniły mnie w ostatniej chwili do zawadzenia również o ten kraj.

Znajomi moi odradzali mi to bez- względnę. Co? do Hiszpanji — do tych bolszewików? — mówili. — Radzę się namyśleć — nie wróci pan cało. Tam się dopiero zaczyna. Odpowiedziałem, że jestem dobrym republikaninem, nie- gorszym od Hiszpanów, i nie przypu- szcam, aby oni na wstępie bez powodu urwali głowę. Nie przekonano ich to i kiwali głową, jak nad strażcem. Inni patrzyli na mnie z niedowierzaniem i niechęcią, jakby chcieli powiedzieć: „Takiś to ptaszku! Nareszcie pokazałeś, kim jesteś!”

Wbrew jednym i drugim wiałem wiatr hiszpańską z nowym stemplem: „Repu- blica Española” i wybrałem się w dro- gę. Nie byłem pewny czy zdążę na wy- bory do Kortezów (parlament hiszpań- ski). Jeden ze znajomych sanatorów warszawskich (fakt autentyczny) radził mi, abym nauczył Hiszpanów, jak się robi wybory, bo, jak twierdził, takich wyborów, jak u nas, nigdzie jeszcze na świecie nie było. Odpowiedziałem mu, że powinien wobec tego tam pojechać. A zresztą — Hiszpanie dali sobie radę z Alfonsiem bez rad niczych, dadzą więc sobie radę i z wyborami.

Zabrawszy ze sobą walizkę i pas- port, a pozostawiając kłopoty w domu, pojechałem.

Krzysztoł.

LISTY Z PODRÓŻY

I.

UWAGI OGÓLNE — TURYSTYCZNY RUCH ROBOTNICZY DZISIAJ A W PRZYSZŁOŚCI — CZY POWINIENEM JECHAĆ DO HISPANJI

W licznych swoich podróżach po Europie nieraz zastanawiałem się nad kwestją, dlaczego ruch turystyczny w tak małym stopniu ogarnął rzeszę ro- botniczą. Jeśli kto, to przedewszyst- kiem uświadomiony robotnik, wolny od przesądów nacjonalistycznych i w każdym bliskim pod względem duchow- nym człowiekiem widzący brata, powin- nien poznać świat cały, dowiedzieć się, jak żyją, co myślą i czują masy ludowe po za obrem jego ojczyzny i jakie są podstawy psychiczne międzynarodowej solidarności proletariatu. Robotnik o- pszczając czasem kraj, jedzie na Saksy, do Francji północnej, wreszcie do Ameryki i czasem wraca stamtąd do kraju, częściej pozostaje, zwłaszcza gdy się ożeni na obczyźnie lub wrócić nie ma za co, ale to wszystko z ru- chem turystycznym nie wspólnego nie- ma. To twarzą konieczność życiowa.

Na moje pytanie ze stu ludzi 99 na- pewno da odpowiedź prostą i najbar- dziej odpowiadającą prawdzie. Robot- nik nie ma za co podróżować, więc nie może zaspokoić swojej ciekawości. Tak jest — z pewnością. Ale w miarę tego, jak klasa robotnicza zdobywa coraz

to większe wpływy polityczne w po- szczególnych państwach, muszą zna- leźć się środki na przewożenie robotni- czych wycieczek turystycznych po mini- malnej cenie, za zobowiązaniem między- narodowym porozumieniem.

Doświadczenie uczy, że w podróży najbardziej kosztuje przejazd koleją i statkiem, pochłaniając 30 do 50% bu- dżetu podróży. Sam pobyt nie kosztu- je tyle ile na pozór się wydaje, zwa- szcza jeżeli kto umie się urządzać w podróży. Najtaniej umieją podróżować Niemcy i nie wstydzą się targować, nie krepuje ich zniszczone ubranie sporto- we i plecak na ramionach, gdy inni dookoła świecą przepychem toalet. Liczą się z każdym groszem i nie wy- dadzą więcej, niż na podróż przezna- czyli. To też przemierzali świat cały. Wszędzie ich pełno, wszędzie dają so- bie radę. A naszego brata wciąż spo- tkać można w jakimś konsulacie: wy- dał, co miał, i prosi, nielewdnie zebrać o pożyczanie na podróż powrotną.

Gdy mowa o wydatkach po za pod- róz, pamiętać należy, że jest wiele krajów w Europie, tańszych od Polski, że wymienię Rumunję, Bułgarię, Jugo-

slawję, Francję (oprócz drogiego Pary- ża), wreszcie Hiszpanję (przynajmniej obecnie po spadku pesety). Gdyby więc wydatki na przejazd udało się, dzięki międzynarodowemu porozumieniu og- aniczyć do minimum, wycieczki organi- zacji robotniczych w świat daleki, przedstawiałyby się zupełnie realnie. Dotyczy to głównie robotników kawa- leriów, którzy za granicą często nie wydadzą więcej, niżby museli wydać u siebie w kraju. Z żonatymi i rodzin- nyi sprawa przedstawia się inaczej, bo ci musieliby prowadzić dwa domy. Ale ci z natury rzeczy wyjeżdżają bar- dzo rzadko.

Na razie wystrzeżać się należy wyjaz- dów z różnymi organizacjami turystycz- nymi, które reklamują bezustannie swe wycieczki na wystawie kolonialną do Pa- ryża, do Kopenhagi, czy do innych miejsc i krajów. Zdierają one skórę z wyciecz- kowiczów, którzy płacąc rozmaite nie- przewidziane dodatki, stają się ofiarą wyzyskiwaczy, zgarniających olbrzymie sumy do swej kieszeni. Nieraz oblicza- łem skrupulatnie wydatki własne, gdy wyjeżdżałem na swoje ryzyko i zawsze okazywało się, że wydałem mniej, niż bym wydał, biorąc udział w wycieczce zbiorowej. Inicjatywa zbiorowych wycieczek musi wyjść od organizacji robot- niczo - klasowych, a nie burżuazyjnych, i wtedy będzie rękojmią, że rzecz bę- dzie przeprowadzona porządnie i w inte- resie tych, których się obsługuje, t. j. wycieczkowiczów, a nie pośredników.

Oprócz trudności finansowych istnieje inna jeszcze przeszkoda, która wstrzy- muje szeroki ogół od wyjazdu w dalekie kraje. To trudność porozumienia się, zwłaszcza gdy się nie zna obcych języ- ków. Uważam to za przesadę. Nikt na świecie nie zna języków wszystkich państw cywilizowanych i nawet najwięk- szy znawca języków może znaleźć się w kraju, w którym nikt albo prawie nikt nie może się z nim porozumieć. Najłat- wiej podobno porozumieć się męzczyźnie z kobietą, bodaj na migi, zwłaszcza gdy mają oboje jednakowe dążności. Ale odrzucić żart na stronę, stwierdzić należy, że skoro się kupi dobry sytuacyjny plan miasta na kolei, z konduktorem tram- wajowym można się porozumieć na migi, wymawiając wyraźnie miejscowość. Ka- sjerzy bardzo chętnie na kartce papieru wypisują potrzebną sumę lub liczą pal- cami. Oczywiście, znajomość jakiegos rozpowożonego języka lub choćby paruset najpotrzebniejszych wyrazów bardzo się przyda. W każdym razie nie słyssałem o wypadku, aby ktoś zmar- nował sobie podróż z powodu trudności językowych.

Zresztą wszędzie na świecie nasz ro- botnik znajdzie polską robotniczą orga- nizację lub choćby luzem mieszkających Polaków, którzy w razie trudności usu- ną przeszkody i ułatwią podróż. Nie trze- ba zrażać się trudnościami.

Byłem zawsze tego zdania, że też od dwudziestu kilku lat ciągle się włóczę po Europie. Nie znałem tylko Hiszpanji, a wypadki kwietniowe, gdy to Hiszpa-

Z ŻYCIA PARTJI WARSZAWSKA ORGANIZACJA P. P. S.

Otwarcie nowego lokalu dzielnicy Wola-Czyste

W czwartek, dnia 16 b. m. o godz. 7 wiecz. odbędzie się uroczyste otwarcie nowego lokalu Dzielnicy Wola — Czyste przy ul. Wolskiej 44.

Ekzekutywa O. K. R.-u wzywa wszystkie dzielnic partyjne o wysłanie na uroczystość delegatów ze sztandarami.

CZWARTEK, 16-go lipca.

ZEBRANIE SEKRETARZY DZIELNIC o godz. 6 po poł. w lokalu Długa 19. Obecność wszystkich konieczna

KOŁO TRAMWAJARZY P. P. S. Godz. 6,30 popoł. (Leszno 53) zebranie Koła z referatem tow. Winteroka: „Kapitalizm i Socjalizm”.

RUCH KOBIECY

WARSZ. WYDZ. KOB. P. P. S. zawiadamia, że w sobotę 25 lipca dorocznym zjazdem wszystkich Koła kobiece ze sztandarami udadzą się na stoki Cytańców na miejsce stracenia Stefana Okrzei.

Zbiórka w sobotę 25 lipca o godz. 4 pp. przy Dworcu Gdańskim.

Organizacja Młodzieży T. U. R.

KOŁO IM. T. JASZKOWSKIEGO. (Chocimska 23). W środę, dnia 15 b. m. o godz. 7 wiecz. odbędzie się ogólne zebranie Koła z ref. tow. Wojsława na temat: „Podstawy socjalizmu”.

RUCH ZAWODOWY BACZNOŚĆ BUCHALTERZY!

W związku z planem wprowadzenia dyplomów dla buchalterów Zarząd Główny Powsz. Związku Zaw. Pracowników Handlowych i Biurowych w Polsce (Warszawa, Przejazd 13), zgodnie z uchwałą ostatniego Zjazdu Związku rozpoczął akcję w obronie prawa do pracy szerokiej rzeszy buchalterów.

W tym celu przeprowadzona została obecnie wśród buchalterów ankieta, którą każdy buchalter we własnym interesie powinien wypełnić i jaknajrychlej złożyć w najbliższym oddziale Związku.

Informacje i formularze ankiety do nabycia we wszystkich oddziałach Powsz. Zw. Zaw. Prac. Handl. i Biurow. w Polsce (w Warszawie — Mylna 7, w godzinach 10 — 1 i 5 — 10) oraz w sekretariacie Zarządu Głównego, Warszawa, Przejazd 13.

WYCIECZKI T. U. R.

W TATRY od 14 do 23 sierpnia, pod kierownictwem p. S. Dubois. Z Zakopanego przez Zawrat Rysy Popradzki Staw, Szczybski jezioro, Smokowiec, wodospady Kolbachu, Pięć Stawów Spiskich, szczyt Lodowy (2630 m.). Słabsi zostają przy Pięciu Stawach Spiskich. Powrót przez dolinę Jaworową. Koszty 65 zł.

Zapisy i informacje w Sekretariacie Generalnym T. U. R., ul. Czerwonego Krzyża 20, tel. 325-03 od 5 — 7.

OBÓZ SPORTOWY NAD MORZEM

organizowany przez Wydział Kobiecy ZRSS. rozpoczyna się 15. VIII. w Chłopowie trwa do 1. IX.

Uczestniczki obozu spać będą w namiotach, powinny zabrać koc, małą poduszkę, 2 prześcieradła, przybory do jedzenia, do mycia, ciepły sweter, jeżonkę, kostium gimnastyczny i kąpielowy.

Opiata za Kurs wynosi 15 zł. Przejazd opłacają uczestniczki, korzystając z 80% zniżki kolejowej.

Zgłoszenia i informacje: Wydział Kobiecy ZRSS., Flory 1, tel. 834-95.

TABELA WYGRANYCH LOTERJI PAŃSTWOWEJ

Wczoraj w pierwszym dniu ciągnięcia 3-iej klasy 23-iej polskiej państwowej loterii głównej wygrane padły na numery następujące:

10.000 zł. nr. 45343.

50.000 zł. nr. 206223.

5.000 zł. nr. 32782.

Po 2.000 zł. n-ry 126259 168743.

Po 1.000 zł. n-ry 5595 66503 89038 184942.

Po 600 zł. n-ry 68568 109544 148408 200860 205056.

Po 500 zł. n-ry 507 27341 27951 50038 94325 98651 113894 116692 146023 171215 172817 174513 193314 203438 209570 209730.

STAN POGODY

DZIŚ CHŁODNO.

Dziś nieco chłodniej. Slabe lub umiarkowane wiatry zachodnie i południowo-zachodnie.

KRONIKA STOŁECZNA

BADANIE WYTRZYMAŁOŚCI MOSTÓW.

Prace nad badaniem wytrzymałości mostów Kierbedzia i b. kolejowego, prowadzone przez specjalną komisję, postępują naprzód. Obecnie inżynierowie wydziału technicznego zajęli się zdejmowaniem z terenu planów mostów albo w dawnych rysunkach nie można było uzyskać, zaginęły one podczas wojny. Rysunki te potrzebne są do obliczenia wytrzymałości poszczególnych części mostów. Obliczenia te dokonane będą w ciągu bieżącego roku.

SPRAWA BURSY DLA MŁODZIEŻY RZEMIEŚNICZEJ.

W związku ze zlikwidowaniem bursy dla młodzieży rzemieślniczej przy ul. Żelaznej i braku zamieszczanej w poprzednich latach pozycji na internat dla dziewcząt opuszczających zakłady opiekuńcze, ministerjum spraw wewn. w swych zastrzeżeniach do budżetu m. Warszawy na rok 1931/32 stwierdziło konieczność przywrócenia działalności w powyższym zakresie w jak najblizszym czasie oraz sposób zapewniający odpowiednią opiekę i wychowanie.

PODRÓŻ STATKIEM DO DĘBLINA TRWA 22 GODZINY.

Donoszą nam o fakcie, że podróż statkiem do Dębina z Warszawy trwa 22 godziny, gdy pociąg przebywa przestrzeń tę w ciągu półtorej godziny. Podróż w górę rzeki Wisły należy tedy do ryzykownych wskutek znacznego spadku poziomu wód i nieregulowania koryta Wisły.

Dyrekcja dróg wodnych powinna ostrzec pasażerów o powyższym, ewentualnie nie pozwalać na wyruszenie w tych warunkach statków.

ZABÓJSTWO I SAMOBÓJSTWO

Na drodze w pobliżu wsi Zajmiszcz (gm. kurzyłowicka, pow. słońmiski) mieszkaniec tejże wsi 24-letni Aleksander Mańko wystrzelał z obciążonego karabinu pozbawili życia mieszkankę wsi Pustobory (gm. starowiejska, pow. słońmiski) 29-letnią Helenę Dubkównę. Następnie drugim wystrzałem z tegoż karabinu popełnił samobójstwo. Dramat rozegrał się na tle nieporozumień miłosnych.

CZERWONY KUR

We wsi Ruta Dolna (pow. nowogrodzki) spaliła się cerkiew prawosławna drewniana ze wszystkimi sprzętami. Cerkiew była zbudowana w 1850 r. Straty wynoszą 80.000 zł.

We wsi Zalisz (gm. Zabłocie, powiat Kowel) wybuchł pożar, który zniszczył 16

ZANIEDBANIE RZEŹNI DROBIU W HALI MIROWSKIEJ.

Specjalna komisja sanitarna dokonała szczegółowych oględzin rzeźni drobiu, znajdującej się w hali Mirowskiej.

Komisja stwierdziła straszliwe zaniedbania: całe masy pierza i skrzepłej krwi na podłodze i urządzeniach, obecność nawozu i słomy w samej rzeźni etc. Komisja postanowiła pociągnąć winnych do odpowiedzialności karno-administracyjnej, w wyniku której będą oni surowo ukarani. Poza tym dzierżawcom rzeźni udzielono tygodniowego terminu na doprowadzenie rzeźni do należytego stanu.

POBÓR.

Dziś 15 b. m., w lokalu przy ul. Stalowej 73, odbędzie się dodatkowa komisja poborowa dla poborowych, zamieszkałych na terenie powiatów warszawskiego i grójeckiego. Na komisję tę winni stawić się wszyscy ci poborowi, którzy dotąd obowiązku tego nie dopełnili, a obecnie otrzymali wezwania od władz administracyjnych.

BEZDOMNI Z PROWINCJI.

Od dłuższego czasu nie notowano wypadków przyjazdu z prowincji osób, poszukujących w Warszawie dachu nad głową. W ostatnich dniach kilka rodzin zgłosiło się do wydziału opieki społecznej, przy czym jedna z nich przedstawiła nawet dowód, że wysłała ją do Warszawy gmina, w której rodzina ta stale zamieszkuje. Wydział opieki społecznej czasowo przydzielił dach nad głową wspomnianej rodzinie, jednakże, opierając się na brzmieniu ustawy o opiece społecznej postanowił wysłać przybyszów z powrotem do miejsc stałego zamieszkania, a wypadek ten podać do wiadomości władzy administracji ogólnej.

TEATR i MUZYKA

Dziś w teatrach miejskich

Narodowy

O g. 8 „Lazurowe wybrzeże”.

Letni

O g. 8 „Hiszpańska mucha”.

TEATR NARODOWY. Codziennie „Lazurowe wybrzeże”.

TEATR LETNI. Codziennie „Hiszpańska mucha”.

TEATR POLSKI gra codziennie świetnie wystawioną sztukę Vicki Baum p. t. „Ludzie w hotelu” z Kamińską, Romanówną, Samborską, Grabowską, Karbowską i Buszyńską w rolach głównych.

TEATR MAŁY. Dziś i codziennie wesoła komedia amerykańska p. t. „Roxy”.

„MANEWRY JESIENNE” NA SCENIE „NOWOSCI”. Dziś odbędzie się w teatrze „Nowości” premiera nowej operetki „Manewry jesienne”.

Trudną partię baronowej Risy odśpiewa gościnnie występująca primadonna, Kazimiera Hobowska. Rolę Lorenty'ego zalicza Wł. Szczański do swych najlepszych ról. Redo w roli kadeta stwarza świetną kreację. Poza tym wystąpią: Marjan Wawrzakowicz, Tatrzanski w kreacji generała, Jadwiga Radwanówna, Janina Łaszczkówna. Pozostałe role znajdują wykonawców w osobach p.p.: Millera, Halicza, Winklera, Ostrowskiego, Prohaski i in.

Przy pułpicie kap. J. Hirsfeld. Tańce i ewolucje układu J. Fabiana. Solo taneczne wykona uroczą Miła Nilla-Kolpikówna na tle całego baletu. Nowe dekoracje pędzla art.-mal. E. Węglika.

TEATR „MORSKIE OKO”. Dziś i codziennie rewja letnia p. t. „Ale humorek jest”.

TEATR K. ADWENTOWICZA. Grana w w lokalu „Qui Pro Quo” znakomita sztuka Strindberga „Ojciec” w koncertowym wykonaniu Halacińskiej i Adwentowicza cieszy się zasłużonym powodzeniem. Ceny biletów od 1 do 8 zł. Pp. wojskowym i urzędnikom udzielane są ulgi.

CO USŁYSZYMY PRZEZ WARSZAWSKIE RADJO

ŚRODA, 15 b. m.

11,40 — 11,55. Przegląd Prasy, 11,58 — 12,05. Sygnał czasu. Hejnał z wieży Mariackiej, 12,10 — 13,10. Płyty, 13,10 — 13,20. Komunikat PIM-a, 14,50 — 15,10. Komunikat gospodarczy, 15,25 — 15,45. „O studiach na Wydziale ogólnym Politechniki lwowskiej” — wygł. prof. Z. Klemensiewicz, 15,45 — 16,00. Komunikat harcerski, 16,00 — 16,30. Program dla dzieci najmłodszych, 16,30 — 16,45. Płyty, 16,45 — 16,50. Komunikat Centr. Biura Hydrograf, 16,50 — 17,10. „Radio w małym miasteczku” — wygł. red. J. Piotrowski, 17,15 — 17,35. Płyty, 17,35 — 18,00. Odczyt, 18,00 — 19,00. Koncert orkiestry P. P. 19,00 — 19,20. Rozmaitości, 19,20 — 19,40. Płyty, 19,40 — 19,55. Skrzynka pocztowa rolnicza, 19,55 — 20,00. Komunikat PIM-a, 20,00 — 20,10. Prasowy Dziennik Radjowy, 20,10 — 20,15. Komunikat sportowy, 20,15 — 21,0. Koncert ze Lwowa, 21,00 — 21,15. Kwadrans literacki, 22,00 — 22,15. P. Elga Kern: feljton p. t. „Wybitne kobiety”, 22,20 — 22,25. Komunikaty, 22,30 — 23,30. Transmisja ze Lwowa, 23,30 — 24,00. Płyty.

Czasopisma nadesłane

„NAOKOŁO ŚWIATA” Nr. 86 (za czerwiec) zawiera m. in. szereg ciekawych, fantastycznych fotografii do artykułu „Paryż na ukos”. Hr. St. Mycielski, podróżnik po Atryce (stać go na to), opisał polowanie na lwy. Opowiadanie bez blagi, z prawdziwym lwem i z prawdziwymi krajowcami, myśliwi są w wielkim strachu dzieją się im różne przykrości, bohaterstwa jest mało. W feljtonie „Proszę państwa, trochę śmiechu” p. W. Popławski znalazł temat egzotyyczny w naszym własnym warszawskim Luna-Parku. Jan Starża-Dzierbicki, sam prezes Polskiego Towarzystwa Astrologicznego wyjawia nam „Co gwiazdy mówią o naszym kraju?”. Twierdzi że gwiazdy przepowiedziały rewolucję mającą i że „znak Byka obdarza nas niewątpliwie wielkimi możliwościami państwowo-twórczymi”. Zapewne dlatego jest tak „byczo!”. Są też artykuli aktualne o rybach, głębinach morskich, o ratowaniu tonących — aby każdemu chłodno się robiło.

KSIĘGARNIA ROBOTNICZA Warszawa, ul. Warecka 9

tel. 229.70. P. K. O. 1228

poleca nowości:

HANEMAN J. Zagadnienia socjalizmu polityki gospodarczej i wojny — 50

KANITZ F. Bojownicy jutra. Podstawy socjalistycznego wychowania — 2.

TEATR „MIGNON”. Rewja artystyczna w 2 częściach, 18 obrazach p. t. „Gwałtu Bandyt”.

„NOWY ANANAS”. Dziś i codziennie na letniej scenie w ogródku aktualna rewja p. t. „Wyciągi ministrów”.

Co wyświetlają kina?

ATLANTIC: „Rango”.
APOLLO: „Poskromienie hirciarki”.
COLOSSEUM: „Plomień miłości” i „Król gór”.
W Małej sali: „Błękitny express”.
CASINO: „Fatalna kobieta”.
CAPITOL: „Hr. Monte Christo”.
CRISTAL: „Orły wojenne”.
CZARY: „Czar meksykański”.
FORUM: „Broadway”.
FILHARMONJA: „Noc przedślubna”.
„Zemsta Duana”.
HOLLYWOOD: „Z rozkazu księżniczki”.
HELJOS: „Niebezpieczny raj”.
KOMETA: „Taniec wśród serc”.
LUX: „Pat i Patachon w opałach”.
MEWA: „Piękność amerykańska” i „15 minut strachu”.
MIEJSKI „Monte Christo”.
MAJESTIC: „7 twarzy”.
POLA NEGRI: „Błękitny ekspres”.
PAN: „Wyspa zatopionych serc”.
PALACE: „Świat bez granic”.
PROMIEN: „Dziecko cyrku”.
REWJA: „Ireno — Pani dziś jest bez koszulki”.
ROXY: „Dzwonnik z Notre Dame”.
RIVIERA: „Niewinny grzech”.
SPLENDID: „Jej chłopczyk”.
ŚWIATOWID: „Tabu” — „Marnau”.
STYLOWY: „Feralna trzynastka”.
SOKÓŁ: „Po zachodzie słońca”.
TRIANON: „Strajk żon”.
TON: „Marjanna”.
TOMBOLA: „Tragedia tancerki”.
TECZA: „Odkupienie”.
URANJA: Kino nieczynne.
UCIECHA: Kino nieczynne.
WISŁA: „Branka potępionych”.
ZNICZ: „Szalony książę”.

KINO ATLANTIC CHMIELNA 33. POCZ. 6.

Dziś

RANGO

najnowszy film Paramountu prod. 1931/2
NADPROGRAM: Rewelacyjny FLEISCHER
Tyg. dźwięk. Foxa oraz dodatki dźwiękowe.

Dźwiękowy- MIEJSKI Kinoteatr Hipoteczna 8 Długa 25. Początek o godz. 6.30.

MONTE CARLO

z udziałem czarującej
JEANETTE MAC DONALD
NADPROGRAMY. Sala wentylowana.

COLOSSEUM Pocz. 80 CFNY BILETÓW OD GROSZY

5 Gwiazd
CAMILLA HORN
VILMA BANKY
JOHN BARRYMORE
RONALD COLMAN
VIKTOR VARKONYI

w podwójnym programie
I. „PŁOMIEN MIŁOŚCI”
II. „KRÓL GÓR”
Reż. ERNEST LUBICZ

MAŁA SALA: Ostatnie 2 dni
„BŁĘKITNY EXPRESS”
„Małżeństwo z rozsądku”

dźwiękowe kino „majestic”
nowy-świat 43. p. 6, niedz. i święta 4.
Dziś

siedem twarzy

to 7 postaci, kreowanych przez genialnego aktora pawła muni partn. marg. churhill.

Kino „ZNICZ” Rewja ŚNIADECKICH 5.

Dziś dni następnych podwójny program
NA EKRAPIE „Szalony Książę”
komediodramat w rolach głównych:

William Haines, Jean Grawford i Karol Dane Slim
NA SCENIE: Rewja w 12 odsłonach p. t. „Radosne Latko” pod kier. St. Wolińskiego, przy współudziale pp. Nluty Bolekiej, J. Czarkowskiej, N. Polakówny, króla humoru St. Wolińskiego, W. Zdanowicza, Z. Rzończy i in.
Początek seans. o g. 5.30, w niedz. i święta 3.30.
CENY MIEJSC OD 1.— ZŁOTEGO.

Place od 5 groszy pod
Warszawa na spłaty
dwulitnie. Hoza 1—2.
telefon 8-52-93. 742

Rzeczy ciekawe i aktualne

KSIĘŻNICZKA ILEANA NARESZCIE WYCHODZI ZA MĄŻ

Znana w Europie z głośnych awantur miłosnych księżniczka rumuńska Ileana nareszcie wychodzi za mąż. Początkowo młoda ta osóbka chciała zostać tylko żoną księcia Walji, bawiła na-

wet w tym celu przez pewien czas w Londynie oczywiście w towarzystwie nieodłącznej matki, nie mniej głośnej królowej Marii. Ale zabiegi te nie dały

żadnego rezultatu, chociażby dlatego, że księżka Walji nie ma jeszcze zamiaru poświęcić swej kawalerskiej wolności (ku zmartwieniu wszystkich pozostałych „dworów” w Europie, „posiadających” dorosłe panny na wydaniu). Późniejsze próby królowej Marii, celem uzyskania dla swej córeczki przynajmniej tronu włoskiego, zakończyły się również fiaskiem. Następca tronu Włoch bowiem zawczasu zaręczył się z księżniczką belgijską. Wobec tego, że w Europie jest coraz mniej panujących „pomazańców”, Ileana musiała wkrótce zrezygnować ze swych gorących marzeń zostania królową i zdecydowała się na małżeństwo z księciem Hochbergiem.

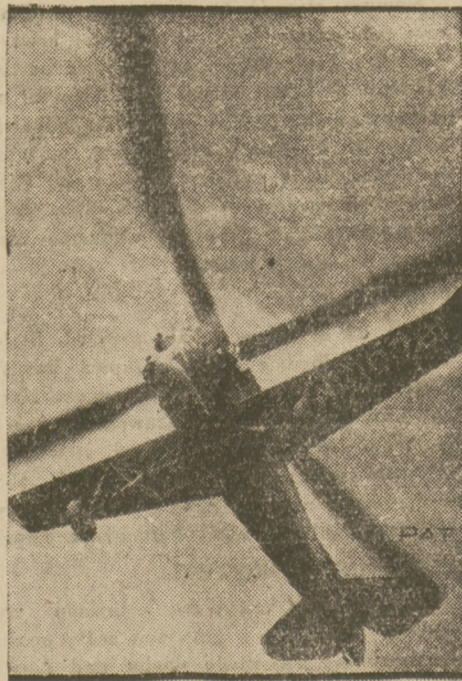
Do małżeństwa jednak nie doszło, gdyż w międzyczasie opublikowano szereg dokumentów, świadczących, że naręczony księżniczki jest zamieszany w liczne afery na tle seksualnym. Księżniczka Ileana musiała nawet na pewien czas wyjechać z Europy, gdyż skandal z Hochbergiem stał się bardzo głośny.

Obecnie depesze doniosły, że ks. Ileana wychodzi już ostatecznie za mąż za księcia Antoniego Habsburga.

Nasze zdjęcie przedstawia szczęśliwą, zakochaną z rozsądku parę. Ślub — jak twierdzą depesze — odbędzie się w najbliższych dniach.

Nareszcie! Tak pewnie westchnie na jutro po ślubie królowa Marija.

WCIĄŻ NOWE WYNAZKI TECHNICZNE

Technika lotnicza idzie naprzód wielkimi krokami. Z uśmiechem patrzymy dziś na niezgrabne i niepewne samoloty Wrighta, czy Santos - Dumont'a, gdyż współczesne samoloty pasażerskie dają zupełną gwarancję bezpieczeństwa. Dotychczas największą wadą samolotów była konieczność używania specjalnego terenu do wznoszenia się i lądowania. Technicy i tę niedogodność poczynają pokonywać. Zbudowano już szereg „helikopterów”, t. j. samolotów, mogących wznosić się bez rozbiegu, pionowo w górę. W ten sposób specjalne lotnisko staje się zbędnym. „Helikopter” wygląda bardzo efektownie. Jest to samolot o niewielkich stosunkowo skrzydłach z olbrzymią czteroramienną śmigłą u góry, której obroty podnoszą aparat pionowo i utrzymują go w powietrzu. Na zdjęciu naszym widzimy „helikopter” w czasie próbnego lotu nad Los Angeles (Kalifornia), sfotografowany od dołu.

ŁAŃCUCH SZTUCZNYCH WYSP PŁYWAJĄCYCH NA ATLANTYKU

Pomysł rzucenia na Atlantyku łańcucha sztucznych wysp pływających dla ułatwienia komunikacji lotniczej między Europą i Ameryką północną do niedawna uchodził za fantazję i budził sceptyczne uśmiechy. Obecnie, pomysł ten wszedł w stadium realizacji. W Stanach Zjednoczonych podpisana została umowa między rządem i pewnym prywatnym konsorcjum, które podjęło się wybudowania ośmiu takich wysp.

Pierwsza z nich ma być zakotwiczona już za 18 miesięcy na połowie drogi, między Bermudami a Nowym Jorkiem.

SETNA ROCZNICA JEDNEGO Z NAJWIĘKSZYCH WYDARZEŃ W DZIEJACH FIZYKI

We wrześniu r. b. Anglija, a wraz z nią cały świat cywilizowany obchodzić będzie setną rocznicę jednego z największych wydarzeń w dziejach fizyki, mianowicie odkrycia przez Michała Faradaya zjawiska indukcji elektromagnetycznej.

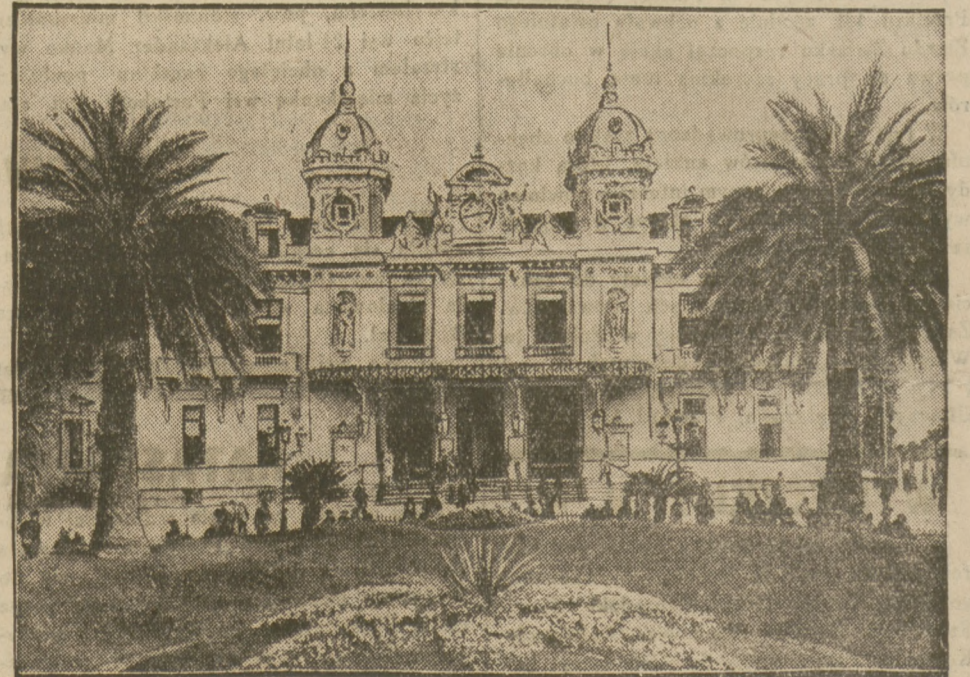
Data ta będzie okazją do upamiętnienia całokształtu działalności naukowej Faradaya, która znaczy się niezatartymi zgłoskami na całym gmachu wiedzy fizyczno-chemicznej, czystej i stosowanej; wystarczy tu wymienić stworzenie pojęcia pola elektrycznego i magnetycznego, odkrycie praw elektrolizy, skroplenia gazów, wykrycie związku między elektrycznością i światłem. Odkrycia te można nazwać prawdziwie epokowymi, bo jeżeli wiek XIX schakteryzowano jako wiek pary i elektryczności, jeżeli stulecie bieżące stoi pod znakiem radiotechniki, jeżeli obok poglądu mechanistycznego na świat stał, jako równouprawniony, pogląd elektrodynamiczny, to wszystkie te zdobycze i przeobrażenia byłyby nie do pomyślenia bez podstawy, na której wyrosły, bez prac Faradaya, Uroczystości Faradayowskie, zorganizowane będą przez Royal Institution, w której murach dokonano się dzieło Faradaya; niewątpliwie wezmą w nich udział liczne delegacje całego świata. Uroczystości te będą tem świetniejsze, że zbiega się z nimi szereg innych doniosłych rocznic, między innymi, dziwnym trafem,

stulecie urodzin Maxwella, który w słynnych swych teoriach elektrodynamicznych, w szczególności teorii elektromagnetycznej światła był niejako kontynuatorem poglądów Faradaya.

MICHAŁ FARADAY.

RULETA W MONTE CARLO OBCHODZI SWÓJ JUBILEUSZ

Kilka dni temu minęło 70 lat od czasu założenia ruletki w Monte Carlo. Kasyno w Monte Carlo zostało zbudowane w roku 1861 przez Karola III, poczem po niepomysłnych operacjach tego ostatniego, „przedsiębiorstwo” przeszło do rąk Franciszka Blanca. Przedsiębiorstwo rozwinęło się szcze-

gólnie silnie w latach siedemdziesiątych ub. wieku, a po śmierci właściciela prowadzone interesów objęli jego sparkobiercy. W 1923 r. podczas zniżki franka kasyno stanęło w obliczu ruiny. Spadkobiercy więc sprzedali „interes” słynnemu Zacharowowi za 45 milionów zł. Na zdjęciu gmach kasyna.

KRWAWY ROZRUCHY NA KOREI

Na Korei doszło ostatnio do krwawych starć pomiędzy Koreańczykami a Chińczykami. Nasze zdjęcie przedstawia teren zajść.

POCIĄG SZYBUJĄCY W OBŁOKACH SAMOLOT JAKO PAROWÓZ A ŚLIZGOWIEC JAKO WAGON

Tysiące ludzi obserwowało we czwartek ubiegły w Anglii szybujący nad polem w Blackpool pierwszy „pociąg lotniczy”.

Rolę parowozu spełnia samolot; ciągnął on na linie ślizgowiec. W ślizgowcu, który udawał w ten sposób wagon latającego pociągu, odbyła podróż

nowelistka angielska Mc Corqudale. Pociąg odbył lot okrężny nad Middlesexem bardzo pomyślnie i również sprawnie wylądował po paru godzinach podróży. Właścicielka ślizgowca, zachwycona podróżą, wyraziła pogląd, że pociągi lotnicze są kwestją najbliższej przyszłości.

GENERAL BO

POWIEŚĆ.

z upoważnienia autora pizelożyła z rosyjskiego
Halina Piłichowska.

132

3.
— A więc tak, towarzysze, — powiedział W. M. Czernow, przewodnicząc na posiedzeniu C. K. i potrząsnął szpakowato - rudą czupryną. — Wpłynęło od towarzysza Pawła Iwanowicza oświadczenie z propozycją odbudowania B. O. pod jego kierownictwem. Na pierwszy ogień celem zrehabilitowania teroru proponuje centralny zamach. Kwestja, towarzysze, jest, oczywiście, jasna, teror trzeba zrehabilitować i centralny zamach byłby najbardziej, oczywiście, pożądanym dla partji zamachem, ale jest w tem, towarzysze, pewne „ale” i polega ono właśnie na tem, — czy możemy wysuwać Pawła Iwanowicza na kierownika B. O.? Zechcą towarzysze wypowiedzieć swe zdanie o Pawle Iwanowiczu, a ja sam powiem, co następuje. — Jakgdyby to teraz było pamiętam, mówił mi kiedyś sam Azeł o Pawle Iwanowiczu tak: — jest on zbyt nastrojo-

wy, zbyt nierówny do tak delikatnej roboty, jak kierowanie terorem.

A już Azeł, towarzysze, niema co, rozumiał się na tem. A i Gerszun krótko z Pawłem Iwanowiczem znalazł się, a przyszedł kiedyś do mnie i wprost powiedział: — Ale, powiada, wiesz, nie przypadł mi do gustu ten Pawle Iwanowicz. Mówię mu o Plehewem, o Sergjuszu, a Grzegorz swoje: — nie nie wiem, juźci, czem on był, widzę tylko czem jest, możemy, powiada, uważać, że wcale nie było go. To właśnie, towarzysze, powiedział taki na wylot znający te sprawy człowiek, jak Grzegorz. a my nagle po wycpie Azeła, mielibyśmy Sawinkowa wysunąć na czoło teroru? oż z tego wyjdzie, towarzysze? Toż nie a nic, towarzysze, z tego nie wyjdzie. Proszę się wypowiedzieć.

— Będę się strzechał, towarzysze, — wstał Minor, opierając się o krzesło. — Kandydatura Pawła Iwanowicza na kie-

rownika B. O. teraz w tak ciężkiej chwili nie wydaje mi się chyba możliwą. Jest on zbyt skompromitowany zażyłością z Azełem, nie wiem nawet czy poszliby za nim bojowcy? Zbyt wielu ma Paweł Iwanowicz wrogów. Jestem przeciwny tej kandydaturze, towarzysze.

— E, co tam Sawinkow! — rzekł gwałtownie czarnobrody Karpowicz — skąd on do kierownictwa BO? Bez Azeła to już nie ten sam człowiek, efektowny, to prawda, ale nie nadaje się — lekkoduch.

— Według mnie, towarzysze, — powiedział Sletow, — wątpliwe nawet czy Pawle Iwanowicz pojechałby osobiście na robotę terorystyczną do Rosji. To już jest nie ten sam człowiek, coś w nim, towarzysze, pękło czy co. Wciąż pisze powieść o „prawie do zabijania”, wąpi w to, co robił, jako terorysta. Jak więc może stanąć na czele B. O.? Nie wiem towarzysze.

— Sądę, — wstała Czernowa, — że Pawle Iwanowicz nie był właściwie nigdy odpowiedni do tak odpowiedzialnej roli, jak kierownictwo B. O. Pawle Iwanowicz to partyjny arystokrata, rewolucyjny gwardzista, spoglądający z gó-

ry na szaraczków - masowców. Nie sądzę, towarzysze, by za takim człowiekiem poszli teraz towarzysze - bojowcy.

— Niedawno, towarzysze, — powiedział członek grupy wojskowej Lebediew — mówiłem z Pawłem Iwanowiczem o rehabilitacji teroru i on rozwijał przedemną swój plan centralnego zamachu i plan organizacji nowej B. O. Wyznał, że niezbyt mi się to podobało. Pawle Iwanowicz mówił o nowych podstawach organizacji, a gdy zapytałem, jakie powinny być te podstawy, oświadczył, że organizacja winna się opierać na zasadach wojskowych. Dyscyplina i hierarchja. Wobec tego, pytam go, potrzebni są szeregowcy B. O., oficerowie B. O., no — a i generał B. O. także? — Tak, — powiada, potrzebni są również generałowie. Po wyspie jednego generała, obawiam się, towarzysze, by nie stało się co złego. Zasada hierarchji pokazała nam, co to znaczy.

— Tak tak, towarzysze, — odezwał się znów Czernow, — wszystko to jest słuszne, Pawle Iwanowicz pod destrukcyjnym wpływem Azeła, stał się w tem „generałowaniu” rzeczywiście już nie rewolucjonistą nawet, ale poprostu, że tak powiem, „stanowczym człowiekiem”, — roześmiał się Czernow.

— Khe, khe, khe, — zakaszłał ktoś głęboko i przeciągle.

Przed ostatecznym głosowaniem wstał Potapow. — Towarzysze, — powiedział, — wszystko to pięknie i to, co mówiono tu, słuszne jest nawet, ale przecież nikt prócz Sawinkowa nie bierze się do tej roboty? A rehabilitacja teroru jest konieczna. A za Sawinkowem, mówcie sobie, co chcecie, przemawia doświadczenie, przeprowadzone akcje, znajomość rzeczy. Jeśli wypowiem się przeciw kandydaturze Pawła Iwanowicza, to któż podejmie się zorganizowania nowej B. O.? Powstało zamieszanie.

4.
Sawinkow spędzał nocę w knajpach Montrartre'u. Pragnął samotności. Pił w cuchnących hotelach z hołotą najpodszybciej gatunku. Ale on nie widział przecież prawie tej otaczającej go hołoty. Przy aperitifach, przy winie pograżał się w marzeniach. Postanowił stanąć na czele nowej B. O. Widział już mizerną postać rosyjskiego cara, którego karę rozszarpał Brys Sawinkow. Ale trzęsąc się po nocach taniutką dorozką z montmartrskich knajpek, wiedział, że to nieprawda, że to pijany sen. On jeden wiedział o tem.

WARUNKI PRENUMERATY: w Warszawie z odnoszeniem miesięcznie zł. 5.40, bez odnoszenia zł. 4.70, na prowincji miesięcznie zł. 5.40, zagranicą zł. 8.—. Za zmianę adresu 50 gr. CENY OGŁOSZEŃ: Za wiersz wysokości 1 milimetra w tekście gr. 50, zwyczajne gr. 20, komunikaty i nadesłane gr. 80, nekrologi do 60 mm. gr. 20, powyżej 60 mm. gr. 30, drobne za wyrz. gr. 20. Poszukiwanie i zaofiarowanie pracy bezpłatnie. Ogłoszenia tabelaryczne o 50 proc. drożej. Ogłoszenia zagraniczne o 50 proc. drożej. Układ ogłoszeń w tekście 5-szpaltowy, układ zwyczajnych — 10-szpaltowy. Za terminowy druk ogłoszeń Administracja nie odpowiada.